

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/90/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311010017
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Vladimír Vlček
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2311010017.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Vladimíra Vlčka a sudcov JUDr. Tatiany Biednikovej a JUDr. Ľuboša Jurkoviča v trestnej veci proti obžalovanému Q. C. pre zločin zabitia podľa § 147 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante z 20. júna 2012 pod sp.zn. 3T/2/2011 na verejnom zasadnutí 13. novembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Q. C., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný Q. C. uznaný za vinného zo spáchania pre zločinov zabitia podľa § 147 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona Trestného zákona s odkazom na § 139 odsek 1 písm.d/ Trestného zákona a obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm.d/ Trestného zákona s odkazom na § 139 ona tom skutkovom základe, že

v októbri 2009, v presne nezistený deň, v obci I. C., v rodinnom dome číslo XX, na I. ulici, fyzicky napadol J. K., ktorá bola invalidnou dôchodkyňou i svoju družku M. K.. J. K. udieral päťami, kopal do nej, potom ju odtiahol do komory, kde ju za ruky priviazal k železnej skobe upevnenej v stene a nechal ju tam. Údermi i kopaním spôsobil jej zlomeninu pravej nosovej kosti s krvácaním z nosovej dutiny, zranenie hlavy so zakrvácaním do mäkkých pokrývok lebečných v pravej spánkovej oblasti a pravého spánkoveho svalu. M. K., o ktorej vedel, že je tehotná udieral takisto po rôznych častiach tela a potom ju železnou reťazou za ruky priviazal o skobu umiestnenú v stene zadnej spálne. Na druhý deň ráno poslal M. K., aby sa išla pozrieť na J. K. do komory. Tu zistila, že jej sestra J. je mŕtva, čo mu hneď oznámila. V ten deň v neskorých odpoľudňajších hodinách vykopal najmenej jeden meter hlbokú jamu na dvore rodinného domu číslo XX, pri rebríku vedúcom na povalu domu, mŕtve telo J. K. hodil do nej, zalial ho betónom, položil na hlavu nebohej J. ťažký kus betónu a všetko zasypal zemou. Bezprostrednou príčinou smrti J. K. bolo udusenie v dôsledku vdýchnutia krvi pri zlomenine pravej nosovej kosti.

Za to mu bol podľa § 147 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Prostredníctvom obhajcu sa domáhal zrušenia rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, pretože sa skutku nedopustil, ale tento spáchala svedkyňa M. K., sestra poškodenej J. K., ktorá ju aj v minulosti fyzicky napádala tak, že ju pravidelne bila a kopala do nej a po jej zmiznutí „okoliu tvrdila, že jej sestra odcestovala do Čiech, prípadne že je na psychiatrii a tiež za ňu odoberala invalidný dôchodok. Táto svedkyňa klamala aj pred znalcami. Znalec PhDr. M. uviedol, že svedkyňa mala zámer dostať obžalovaného do „basy“ a podľa znalkyne MUDr. P. popis zranení poškodenej J. K. svedkyňou, nie je reálny. Rovnako nebolo preukázané, že by

bol (obžalovaný) svedkyňu K. počas tehotenstva bil a kopal do brucha. V tomto smere poukazuje na výpovede vypočutých lekárov, ktorí nezistili žiadne zranenia ani stopy po násilí u svedkyne.

Odvolaací súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil. Obžalovaný na svoju obhajobu uviedol, že v októbri 2009 bol v Rakúsku a domov sa vrátil okolo 19.30 hod. Na dvore videl vykopanú jamu. M. K. bola rozrušená a povedala mu že zbila J. K., svoju sestru, a nevie čo je s ňou. Keď sa pozrel do komory, videl zakrvavenú J. K., ktorú zdvihol zo zeme a uložil ju na posteľ. Keď chcel volať záchranku, M. K. sa zľakla, takže si išiel ľahnúť. Ráno potom videl, že M. K. zakopáva jamu a povedala mu, že tam hodila J. K.. Na jej hlavu dala kameň a zaliala ju betónom. Dodal tiež, že keď chcel zavolať políciu, M. K. sa vyhrážala, že zabije seba aj deti. Ďalej uviedol, že vedel o tehotenstve M. K., avšak nikdy ju nebil ani neprivezoval ku skobe. K spolužitiu sestier K. uviedol, že M. K. svoju sestru bájvala a už na nebohú aj brala invalidný dôchodok v sume 160 Eur.

Táto obhajoba obžalovaného bola vykonaným dokazovaním vyvrátená. Predovšetkým treba poukázať na výpoveď svedkyne M. K., ktorá uviedla, že s obžalovaným žila ako družka. Zvykol ich obe aj so J. K. biť, a ony si navzájom pomáhali. Ku kritickému dňu uviedla, že obžalovaný J. K. dokopal do hrude, brucha a hlavy audieral ju aj päšťami do tváre. Potom J. K. priviazal o stoličku a neskôr ju hodil do spálne na posteľ. Ďalej uviedla, že jej prikázal obžalovaný poupratovať izbu a počas toho ju bil päšťami. J. K. stále na posteli chrčala, takže ju obžalovaný odtiahol do komory a priviazal ju za ruky o skobu v stene. Potom ju poslal pozrieť sa do komory, kde upozornila J. K., aby bola ticho, lebo ich obžalovaná obe zabije. Neskôr aj ju obžalovaný priviazal reťazou za ruky o skobu v zadnej spálni domu, kde zostala pripútaná celú noc. Ráno jej obžalovaný prikázal, aby sa išla pozrieť do komory a ona tam zistila, že J. K. už nežije. Večer obžalovaný vykopal jamu a J. K. do nej hodil, zalial ju betónom a zasypal zeminou.

Ďalší vo veci vypočutí svedkovia sa k samotnému skutku nevedeli vyjadriť, vypovedali iba vo vzťahu medzi obžalovaným a sestrami K., z nich niektorí nevideli medzi nimi fyzické konflikty, niektorí videli agresívne konanie obžalovaného k J. K. a niektorí tvrdili, že M. K. bola voči sestre agresívna. Poukázať v tomto smere však treba na vyjadrenie znalkyne MUDr. P., ktorá sa zaoberala príčinami smrti ako aj mechanizmom zranení, ktoré utrpela J. K.. Jednoznačne uviedla, že zlomenina pravej nosovej kosti vznikla úderom päšťou s veľkou intenzitou násilia, takže je nepravdepodobné, žeby ho spôsobila M. K..

S poukazom na takto vykonané dokazovanie je aj odvolaací súd toho názoru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozsudku, na ktorého správne dôvody vo vzťahu k výroku o vine možno ďalej poukázať.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Správne zohľadnil všetky okolnosti rozhodujúce pre uloženie trestu. Konaním obžalovaného došlo k nenapraviteľnému následku-smrti poškodenej a navyiac treba zdôrazniť aj znalcami zistenú zvýšenú agresivitu. Ide teda o konanie veľmi vysokej nebezpečnosti pre spoločnosť, a preto aj uložený trest odňatia slobody v strede zákonnej trestnej sadzby je primeraný a spĺňajú účel zákona. Od jeho výkonu je možné očakávať, že obžalovaného bude viesť k tomu, aby sa v budúcnosti takejto ani inej trestnej činnosti nedopustil.

V súlade s § 48 odsek 4 Trestného zákona bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia z dôvodov, ktoré sú uvedené v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.